

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

([http://www.planetpulp](http://www.planetpulp.dk))

Søg...

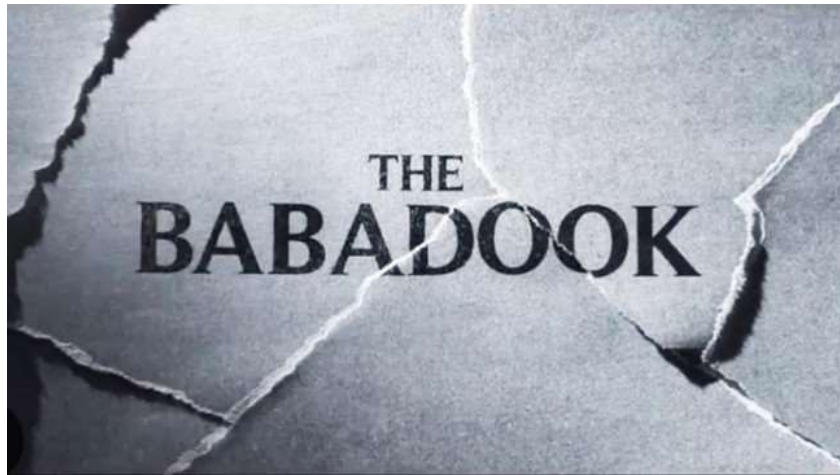

13. september 2017

Mogens Høegsberg (<http://www.planetpulp.dk/author/mogens/>)

Synes godt (

The Babadook

Tekst |

Print denne side |

Send som email (mailto:?

subject=Planet%20Pulp%203A%20The%20Babadook&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20babadook%2F)

*Den australske indie-horrorfilm **The Babadook** blev voldsomt hypet, da den havde premiere, og hypen er til dels berettiget. Desværre taber filmen meget af pusten i tredje akt, men indtil da er den stedvist rigtig uhyggelig.*

The Babadook spiller Essie Davis enken Amelia, der bor sammen med sin seksårige søn Samuel. Amelia og Samuel lider begge under tabet af Samuels far, der døde den aften, Samuel blev født.

Da filmen begynder, lider Amelia yderligere af galopperende søvnmangel, da Samuel har tilbagevendende mareridt, der holder ham og Amelia oppe om natten.

Samtidig står det klart, at Samuel har nogle adfærdsproblemer, der bl.a. bringer ham i problemer på skolen. Så den lille familie er ganske hårdt plaget allerede ved filmens begyndelse.

Men det bliver værre.

Uhyggelig bog

En aften da Amelia skal læse godnathistorie for Samuel, finder hun på Samuels reol en mystisk bog, som hun ikke har set før. "Mr. Babadook" hedder bogen, der viser sig at være en pop-up-bog med tekst og illustrationer, der starter med at være ildevarslende, men snart udvikler sig til at være rent ud sagt rædselsvækkende.

"If it's in a word or in a look – you can't get rid of the Babadook" begynder bogen og fortsætter: *"See him in your room at night and you won't sleep a wink."*

Mr. Babadook selv er tegnet som en uhyggelig sort silhuet med høj hat, to små øjne og en enorm mund med mange skarpe, hvide tænder.

Bogen fortsætter: *"I'll soon take off my funny disguise. Take heed of what you've read. Once you see what's underneath you're going to wish you were dead."*

Selvsagt stopper Amelia med at læse højt, inden hun når så langt, men det er for sent – på flere punkter. For det første er stakkels Samuel allerede skræmt fra vid og sans. Og for det andet kunne noget tyde på, at Amelia nu har lukket Mr. Babadook ind i deres hjem.

Tvetydig

Det er herefter, at **The Babadook** for alvor bliver rigtig interessant, for i det næste lange stykke af filmen, efterlades seeren i tvivl om, hvorvidt Mr. Babadook er virkelig, eller om han i virkeligheden er et symptom på Amelias dårligere og dårligere psykiske tilstand.

Denne del af filmen – groft sagt filmens anden akt og begyndelsen af tredje – er så klart den stærkeste. Dels byder filmen på nogle klassiske, men særdeles velegkede, elementer fra Haunted House-genren.

Dels er der nogle scener, der nok særligt for publikum med børn er næsten ubærlige, for i takt med, at Amelias psykiske tilstand forværres, kommer det også ved flere lejligheder til at gå ud over den stakkels Samuel.

Forfalder til bulder og brag

The Babadook er stedvist rigtig, rigtig uhyggelig, også selvom virkemidlerne på ingen måde er nyskabende. Tværtimod er filmen ganske klassisk opbygget, men med den effektive twist, at den langt hen ad vejen hensætter publikum i tvivl om, hvorvidt de overnaturlige tildragelser er ægte eller bare noget, Amelia forestiller sig.

I tredje akt toner filmen så endelig rent flag angående dette spørgsmål, og det er samtidig her, at **The Babadook** taber meget af pusten.

Ikke fordi den toner rent flag – dette bør sådan set roses – men fordi filmen herefter falder tilbage på en række ganske kluntede og voldsomme klichéer.

Hvor de første to tredjedele af filmen hovedsageligt består af effektiv stemningsopbygning med stedvise effektive *jump scares*, går filmen *all-in* henimod slutningen og dræber dermed den fine stemning til fordel for bulder og brag.

I lige præcis dette aspekt minder filmen egentlig ret meget om den første **The Conjuring** (<http://www.planetpulp.dk/?p=40709>) (2013), der lider under det samme strukturelle problem.

Det er ærgerligt, for hvis forfatter og instruktør Jennifer Kent havde holdt historien i lidt strammere tøjler helt til slutningen, kunne **The Babadook** have været et af det nye årtusindes bedste horrorfilm. De højder når filmen ikke helt op på.

Adskillige tolkningsmuligheder

Ikke desto mindre må filmen have ros for, at den gennem store dele af sin spilletid på så fornem vis kobler gængse horrorfilm-tildragelser sammen med et fint psykologisk drama, hvor Mr. Babadook har adskillige tolkningsmuligheder.

Man kan vælge at tolke ham som et udtryk for en voksende psykose hos Amelia, hvormed filmen på sin vis minder ikke så lidt om Adrian Lynes urovækkende **Jacob's Ladder** (1990).

Men man kan også vælge, at tolke Mr. Babadook som den skygge af både sorg, tab og skyld, der bor i huset sammen med Amelia og Samuel som følge af faderens død.

Det er jo nok næppe et tilfælde, at "Mr. Babadook"-bogen ikke er én, der kommer ind i huset i løbet af filmen (som jo ellers er en klassisk horrorfilm-kliché), men i stedet viser sig allerede at være der.

Langt hen ad vejen rigtig god

The Babadook er både skrevet og instrueret af Jennifer Kent, der baserede filmen på en kortfilm, hun tidligere havde lavet, og som blev ved med at spøge i hendes bevidsthed.

Selvom Kent altså falder i klichéfælden til sidst, er både manus og instruktion langt hen ad vejen rigtig gode, og det samme kan siges om skuespilpræstationerne.

Særligt Essie Davis som den hårdt prøvede Amelia er imponerende, men Noah Wiseman er også god som Samuel, og han bliver aldrig irriterende, sådan som små børn på film ellers ofte gør.

Wiseman var kun seks år, da optagelserne fandt sted, og det var en lettelse, da jeg et sted læste, at nogle af de værste scener mellem Amelia og Samuel faktisk blev optaget med en voksen stand-in for Wiseman.

Teknisk set er filmen også ganske flot, selvom budgettet har været ret lavt – filmen er estimeret til at have kostet i omegnen af 2 millioner USD.

Ikke det mesterværk, den blev udråbt til

The Babadook blev voldsomt hypet, da den havde premiere, og hypen er til dels forståelig, for meget langt hen ad vejen er **The Babadook** en rigtig god gyser, der stedvist er rigtig uhyggelig og andre steder knugende og ubehagelig.

Helt det mesterværk, den blev udråbt til, er den dog ikke, mest fordi tredje akt forfalder til lidt for meget bulder og brag med lidt for mange og lidt for tydelige forbilleder i en håndfuld kendte gyserfilm.

Titel: The Babadook
Instruktør: Jennifer Kent
Manuskript: Jennifer Kent
Cast: Essie Davis (Amelia), Noah Wiseman (Samuel)
Foto: Radek Ladczuk
Klip: Simon Njoo
Musik: Jed Kurzel
Spilletid: 90 minutter
Aspect ratio: 2.35:1
Sprog: Engelsk
Produktionsland, år: Australien/Canada, 2014
Produktionsselskaber: Screen Australia, Causeway Films, The South Australian Film Corporation, Smoking Gun Productions, Entertainment One

Anmeldt i nr. 143 | 13/09/2017 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=44202)

Stikord: Australien (<http://www.planetpulp.dk/?p=24482>), Haunted House (<http://www.planetpulp.dk/?p=4247>), Onde Bøger (<http://www.planetpulp.dk/?p=4371>)

Mogens Høgsberg (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890). Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindelig fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan; indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik er Mogens' to største passioner inden for [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890)

Skriv et svar